

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS (esimene koda)

15. juuni 2010*

Avalik konkurss EPSO/AD/77/06 — Eelvaliku testides saadud tulemuste põhjal kirjalikule katsele
mittelubamine — EPSO pädevus

Kohtuasjas F-35/08,

mille ese on EÜ artikli 236 ja EA artikli 152 alusel esitatud hagi,

Dimitrios Pachtitis, avaliku konkursi EPSO/AD/77/06 kandidaat, elukoht Ateena (Kreeka), esindajad:
advokaadid P. Giatagantzidis ja S. Stavropoulou,

hageja,

keda toetab

Euroopa andmekaitseinspektor, esindajad: H. Hijmans ja M. V. Pérez Asinari,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J. Currall ja I. Hadjiyiannis,

kostja,

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (esimene koda),

koosseisus: president S. Gervasoni, kohtunikud H. Tagaras (ettekandja) ja H. Kreppel,

kohtusekretär: ametnik R. Schiano,

arvestades kirjalikus menetluses ja 1. detsembri 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

otsuse

- 1 Hagiavaldusega, mis saabus faksi teel Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 14. märtsil 2008 (originaal esitati 19. märtsil 2008), palub D. Pachtitis tühistada esiteks Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 31. mai 2007. aasta otsus, millega talle teatati, et ta ei sooritanud avaliku konkursi EPSO/AD/77/06 eelvaliku teste edukalt, teiseks EPSO 6. detsembri 2007. aasta otsus, millega lükati tagasi tema kaebus 31. mai 2007. aasta otsuse peale, ja kolmandaks kõik nendega seonduvad aktid.

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad”) artikli 27 kohaselt:

„Ametnike töölevõtmisel lähtutakse eesmärgist saada institutsiooni teenistusse võimalikult võimekad, tulemuslikud ja sõltumatud ametnikud, kes valitakse Euroopa [Liidu] liikmesriikide kodanike hulgast võimalikult laialt geograafiliselt alalt. Ühtki töökohta ei eraldata konkreetse liikmesriigi kodanikele.”

- 3 Personalieeskirjade artiklis 28 on sätestatud:

„Ametnikku võib ametisse nimetada üksnes tingimusel, et:

- a) ta on ühe Euroopa [Liidu] liikmesriigi kodanik, kui ametisse nimetav asutus või ametiisik ei luba erandit, ja tal on kõik asjaomase liikmesriigi kodaniku õigused;
- b) ta täidab kõiki talle sõjaväeteenistust reguleerivate seadustega pandud kohustusi;
- c) ta esitab asjakohased iseloomustused, mis näitavad tema sobivust kõnealuste kohustuste täitmiseks;
- d) ta on vastavalt artikli 29 lõikele 2 läbinud III lisas ettenähtud konkursi, mis põhineb kas kvalifikatsioonidel või katsetel või nii kvalifikatsioonidel kui ka katsetel;
- e) ta on füüsiliselt võimeline täitma oma kohustusi ja
- f) ta esitab tõendi [liidu] ühe [...] keele põhjaliku tundmise ja [liidu] teise [...] keele rahuldava oskuse kohta oma kohustuste täitmiseks vajalikul tasemel.”

- 4 Personalieeskirjade artiklis 29 on ette nähtud:

„1. Enne vaba ametikoha täitmist mõnes institutsioonis kaalub ametisse nimetav asutus või ametiisik kõigepealt:

- a) kas seda kohta on võimalik täita:

[...]

institutsiooni sees;

- b) kas teiste institutsioonide sama palgaastme ametnikud on esitanud üleviimistaotlusi ja/või kas korraldada institutsioonis sisekonkurss [...];

ning rakendab siis konkursimenetlust kas kvalifikatsioonide või katsete või nii kvalifikatsioonide kui ka katsete põhjal. [...] Menetlust võib rakendada ka tulevaste ametnike reservi moodustamiseks.

2. Kõrgemate ametnike [...] töövõtmiseks ja erandjuhtudel ka erikvalifikatsiooni eeldavate ametikohtade täitmiseks võib ametisse nimetav asutus või ametiisik kasutada muud menetlust kui konkursimenetlus.

3. Institutsioonid võivad korraldada asjaomase institutsiooni kvalifikatsioonide ja katsete põhjal igale tegevusüksusele vähemalt palgaastme AST 6 või sellest kõrgema astme või palgaastme AD 9 või sellest kõrgema astme sisekonkursse. [...]

4. Kord viie aasta jooksul korraldab Euroopa Parlament kvalifikatsiooni ja katsete põhjal igale tegevusüksusele palgaastme AST 6 või sellest kõrgema astme ja palgaastme AD 9 või sellest kõrgema astme sisekonkursi [...].”

5 Personalieeskirjade artiklis 30 on sätestatud:

„Ametisse nimetav asutus või ametiisik nimetab iga konkursi puhuks ametisse valimiskomisjoni. [Mõiste „valimiskomisjon” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „konkursikomisjon”.] See koostab sobivate kandidaatide nimekirja.

[...]”

6 Personalieeskirjade III lisas „Konkursid” sisalduvas artiklis 3 on ette nähtud:

„Valimiskogu [mõiste „valimiskogu” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „konkursikomisjon”] koosneb ametisse nimetava asutuse või ametiisiku nimetatud esimehest ning ametisse nimetava asutuse või ametiisiku ja personalikomitee nimetatud liikmetest; kumbki nimetab ühepalju liikmeid.

Kahe või enama institutsiooni ühise avatud konkursi [mõiste „avatud konkurss” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „avalik konkurss”] puhul koosneb [konkursikomisjon] personalieeskirjade artikli 2 lõikes 2 nimetatud ametisse nimetava asutuse või ametiisiku nimetatud esimehest ja institutsioonide ettepaneku põhjal sama asutuse või ametiisiku ametissenimetatud liikmetest ning institutsioonide personalikomiteede ühise kokkuleppega ametissenimetatud liikmetest viisil, mis tagab võrdse esindatuse.

[Konkursikomisjon] võib teatavate katsete puhul kasutada ühe või mitme eksamineerija abi, kes osalevad katsetel nõuandvas pädevuses.

[Konkursikomisjon] koostatakse ametnikest, kelle tegevusüksus ja ametiaste on vähemalt sama, mis täidetava ametikoha oma.

Kui [konkursikomisjoni] kuulub üle nelja liikme, koosneb see vähemalt kahest mõlemast soost liikmest.”

7 Personalieeskirjade III lisa artikli 5 kohaselt:

„Pärast [kandidaatide] toimikute läbivaatamist koostab [konkursikomisjon] nimekirja kandidaatidest, kes vastavad konkursiteates sätestatud nõuetele.

[...]”

Menetluse lõpus koostab [konkursikomisjon] sobivatest kandidaatidest personalieeskirjade artiklis 30 ettenähtud nimekirja; nimekirja tuleb kanda võimaluse korral vähemalt kaks korda rohkem kandidaate kui on täidetavaid kohti.

[Konkursikomisjon] saadab selle nimekirja ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule, lisades sellele põhjendatud aruande koos kõigi märkustega, mida tema liikmed soovivad teha.”

8 Personalieeskirjade III lisa artiklis 7 on sätestatud:

„1. Pärast nõupidamist personalieeskirjade komiteega volitavad institutsioonid [EPSO-t] võtma vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et [liidu] ametnike valikumenetlustes ning personalieeskirjade artiklites 45 ja 45a nimetatud hindamises ja läbivaatamismenetlustes kohaldataks ühtseid norme.

2. [EPSO] ülesanne on:

- a) korraldada konkreetsete institutsioonide taotluse korral [avalikke] konkursse;
- b) anda konkreetsete institutsioonide taotluse korral tehnilist abi nende institutsioonide korraldatud sisekonkurssidel;
- c) määrata institutsioonide korraldatud kõikide läbivaatuste sisu selle tagamiseks, et personalieeskirjade artikli 45a lõike 1 punkti c nõuded on täidetud ühtsel ja järjepideval viisil;
- d) vastutada üldiselt keeleoskuse määratlemise ja selle hindamise korraldamise eest selleks, et tagada, et personalieeskirjade artikli 45 lõike 2 nõuded on täidetud ühtsel ja järjepideval viisil.

3. [EPSO] võib konkreetsete institutsioonide taotluse korral täita muid ametnike valikuga seotud ülesandeid.

4. [EPSO] annab taotluse korral abi erinevatele institutsioonidele ajutiste või lepinguliste töötajate valikul, eelkõige katsete sisu kindlaksmääramisel ja valikumenetluste korraldamisel muude teenistujate teenistustingimuste artiklite 12 ja 82 raames.”

9 Vastavalt põhjendustele, mis on esitatud Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni, kohtu, kontrollikoja, Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Regioonide Komitee ja Euroopa ombudsmani 25. juuli 2002. aasta otsuses 2002/620/EÜ Euroopa Ühenduste Personalivaliku Ameti asutamise kohta (EÜT L 197, lk 53; ELT eriväljaanne 01/04, lk 46) (edaspidi „EPSO asutamise otsus”):

- „(1) Ressursside tõhusa ja säästliku kasutamise tagamiseks tuleb Euroopa [Liidu] ametnike ja muude teenistujate valimine jätta üldise institutsioonidevahelise asutuse ülesandeks.
- (2) Niiviisi asutatud institutsioonidevahelise asutuse ülesanne on koostada iga institutsiooni vajaduste kohaselt ja personalieeskirju järgides avaliku konkursi läbinud kandidaatide nimekirjad.

[...]”

10 EPSO asutamise otsuse artikli 2 lõike 1 kohaselt:

„[EPSO] täidab käesolevale otsusele allakirjutanud institutsioonide ametisse nimetavate asutuste personalivaliku volitusi vastavalt personalieeskirjade artikli 30 esimesele [lõigule] ja III lisale. [...]”

11 Vastavalt EPSO asutamise otsuse artiklile 3:

„1. [EPSO] koostab artiklis 2 nimetatud ametisse nimetavate asutuste palvel personalieeskirjade artikli 30 esimese [lõigu] kohased ja III lisale vastavad avaliku konkursi läbinud kandidaatide nimekirjad.

2. [EPSO] võib asutamislepinguga või selle alusel moodustatud institutsioone, organisatsioone, ameteid ja asutusi abistada nende sisemiste konkursside korraldamisel ja muude teenistujate valimisel.”

- 12 Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni peasekretäride ja Euroopa Kohtu kohtusekretäri ning kontrollikoja, Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee peasekretäride ja Euroopa ombudsmanni esindaja 25. juuli 2002. aasta otsuse 2002/621/EÜ Euroopa ühenduste personalivaliku ameti organisatsiooni ja tegevuse kohta (EÜT L 197, lk 56; ELT eriväljaanne 01/04, lk 48) (edaspidi „EPSO organisatsiooni ja tegevust käsitlev otsus”) artiklis 1 on ette nähtud:

„1. [EPSO] korraldab optimaalsete professionaalsete ja majanduslike tingimuste kohaselt avalikke konkursse ametnike töölevõtmiseks Euroopa [Liidu] institutsioonidesse. [EPSO] koostab konkursi läbinud kandidaatide nimekirjad, mis võimaldavad institutsioonidel tööle võtta kõrge kvalifikatsiooniga ja nende vajadustele vastavaid töötajaid.

2. Konkreetselt on [EPSO] ülesanded järgmised:

- a) korraldada üksikute institutsioonide palvel avalikke konkursse eesmärgiga koostada nõuetele vastavate kandidaatide nimekirjad ametnike ametisse nimetamiseks. Konkursse korraldatakse vastavalt personalieeskirjadele ja artikli 6 lõikes c määratletud ühtlustatud kriteeriumidele ning juhatuse poolt vastuvõetud tööprogrammidele;
- b) teha tihedat koostööd institutsioonidega selleks, et hinnata institutsioonide poolt esitatavat tulevast personalivajadust ja ette valmistada ning rakendada konkursikava [nende] vajaduste õigeaegseks rahuldamiseks;
- c) töötada välja valikumeetodid ja -tehnikad parima tava alusel ja kooskõlas institutsioonide töötajate eri kategooriatele kehtestatud kvalifikatsiooninõuetega;
- d) hallata ja kontrollida institutsioonide ühiste konkursside põhjal koostatud nõuetele vastavate kandidaatide nimekirjade kasutamist;
- e) esitada institutsioonidele aastaaruanded oma tegevuse kohta.”

- 13 EPSO organisatsiooni ja tegevust käsitleva otsuse artikli 2 kohaselt:

„Iga institutsiooni ametisse nimetav asutus annab ameti käsutusse piisaval arvul valikukomisjoni liikmeid, eksamineerijaid ja järelevalvajaid kvoodi järgi, mille on kinnitanud juhatus artikli 6 [punkti] i alusel, võimaldamaks valikumenetluste sujuvat teostamist vastavalt personalieeskirjade III lisa artiklile 3.”

- 14 EPSO organisatsiooni ja tegevust käsitleva otsuse artikli 5 lõikes 1 on sätestatud:

„Asutatakse [EPSO] juhatus, millesse iga institutsioon nimetab ühe liikme ning institutsioonide personalikomiteed määravad konsensuse alusel kolm järelevalvaja staatusega esindajat.”

- 15 Vastavalt EPSO organisatsiooni ja tegevust käsitleva otsuse artiklile 6:

„Juhatus täidab institutsioonide ühishuvide järgimiseks järgmisi ülesandeid: [...]

- c) kinnitab ameti juhataja ettepanekul ja kvalifitseeritud häälteenamuse alusel [...] põhimõtted, mis reguleerivad [EPSO] poolt järgitavat valimisstrateegiat;

[...]”

Vaidluse taust

- 16 EPSO avaldas 15. novembril 2006 avaliku konkursi EPSO/AD/77/06 teate (EÜT C 277 A, lk 3; edaspidi „vaidlusalune konkurss“), et koostada reservnimekiri palgaastme AD 5 administraator-lingvisti ametikoha täitmiseks tõlkevaldkonnas kreeka keele alal. Konkursiteate kohaselt pidi kandidaadid otsustama nn 1. või 2. valikuvõimaluse kasuks vastavalt sellele, mis sobis nende keeleoskusega. Kandidaatide teiseks ja kolmandaks keeleks pidi olema valitud saksa, inglise või prantsuse keel.
- 17 Hageja, kes on Kreeka kodanik ja kes oli jaanuarist 1982 kuni detsembrini 1991 töötanud Euroopa Ühenduste Komisjonis tõlkijana, kandideeris eelmainitud konkursil 1. valikuvõimaluse all.
- 18 Konkursis koosnes kolmest faasist. Konkursiteate B osa kohaselt hõlmas esimene ehk esialgne faas kahte eelvaliku testi, mis mõlemad koosnesid 30 valikvastustega küsimusest, kusjuures esimese eesmärk oli hinnata teadmisi Euroopa Liidu, selle institutsioonide ja poliitikasuundade kohta (edaspidi „test a“) ja teise eesmärk oli hinnata kandidaatide üldisi võimeid ja oskusi verbaalse ja matemaatilise mõtlemise alal (edaspidi „test b“). Konkursiteate C osa alusel sisaldas teine faas kirjalikke katseid ja kolmas suulist katset. Konkursiteate B osa kohaselt paluti 1. valikuvõimaluse puhul vaid eelvaliku testidel 110 parima tulemusega kandidaadil, kes igal juhul olid saanud ka nõutud miinimumpunktid ehk viis kümnest testis a ja kümme punkti kahekümnest testis b, esitada täielik kandideerimistaotlus, et neid lubataks konkursi teise faasi, kusjuures 2. valikuvõimaluse puhul määrati teise faasi lubatavate kandidaatide arvuks 30.
- 19 Konkursiteate D osast tuleneb, et avaldused tuli esitada elektrooniliselt. Täpsemalt paluti kandidaatidel kõigepealt koostada EPSO arvutisüsteemis oma isikuandmetega elektrooniline toimik. Pärast toimiku registreerimist said kandidaadid teha elektroonilise taotluse konkursil osalemiseks. Kui taotlus oli tehtud määratud tähtaja jooksul, saatis EPSO kandidaadile elektroonilise kutse osaleda konkursi esialgses faasis, seejärel suunas ta veebilehele, mis kuulub välisele lepingupartnerile, keda EPSO oli volitanud konkursi esimest faasi ette valmistama ja ellu viima. Lepingupartneri veebilehel tuli kandidaadil elektrooniliselt reserveerida kuupäev ja kellaaeg ajavahemikus 10. aprill 2007 – 4. mai 2007, mil eelvaliku testid pidid erinevates eksamikeskustes aset leidma.
- 20 Need testid, mis konkursiteate B osa kohaselt tehti arvutis, viidi iga kandidaadi puhul läbi erinevas kohas ja erineval ajal. Küsimused, mis olid igal kandidaadil samuti erinevad, olid juhuslikkuse alusel valitud EPSO-le välise lepingupartneri poolt koostatud küsimuste kogu sisaldavast andmebaasist. Vaidlusaluse konkursi komisjon sekkus alles pärast eelvaliku teste, seega alles kirjalike ja suuliste katsete staadiumis. Konkursiteate E osa punkti 2 alusel avaldati konkursikomisjoni liikmete nimed EPSO veebilehel 15 päeva enne kirjalike katsete toimumist.
- 21 Pärast seda, kui hageja oli teinud eelvaliku testid, teavitas EPSO 31. mail 2007 teda elektroonilisel teel testides a ja b saadud tulemustest, teatades samuti, et „kuigi need tulemused ületavad nõutud miinimumpunkte või on nendega võrdsed, ei ole need piisavad [tema arvamiseks] kandidaatide hulka, kes saavutasid 110 parimat tulemust vastavalt konkursiteate B osas ette nähtud eeskirjadele.“ Kõnealuses kirjas oli nimelt märgitud, et hageja sai 18,334 punkti 30-st, samas kui 110 parimat kandidaati said vähemalt 21,333 punkti 30-st.
- 22 Hageja palus 4. juuni 2007. aasta kirjas EPSO-lt koopiat oma vastustest testides a ja b ning nende testide valikuküsimuste koopiat koos õigete vastuste lehega.
- 23 EPSO andis 27. juunil 2007 keelduva vastuse, jättes endale õiguse esitada selgitused koostatavas dokumendis „Juhend kandidaatidele“. EPSO eristas eelkõige varasemate konkursside raames toimunud „eelvaliku eksamit“, mille küsimuste ja vastuste edastamine oli lubatud, vaidlusalusel konkursil kasutatud „eelvaliku testidest“, mille puhul küsimuste ja vastuste edastamine tuleb välistada.

- 24 Hageja vaidlustas EPSO 31. mai 2007. aasta otsuse „kehtivuse ja sisu”, esitades personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse, milles ta osutas esiteks võrdse kohtlemise, objektiivsuse ja läbipaistvuse põhimõtte rikkumisele ning sellele, et rikuti kohustust põhjendada 31. mai 2007. aasta otsust, ja teiseks sellele, et kui arvesse võtta tema erialast kogemust, siis „eelvaliku testide konkursikomisjon” (ehk arvuti) tegi kindlasti tema eelvaliku testide hindamisel vigu, ning palub EPSO-l kõnealuse otsuse sisu pärast tema eelvaliku testide uuesti kontrollimist muuta ja talle teada anda, kas konkursikomisjon „neutraliseeris” eelvaliku testide mõne küsimuse, ning kui jah, siis millise.
- 25 EPSO saatis 26. novembri 2007. aasta kirjaga hagejale testide a ja b kohta väljavõtte, kus oli ära toodud esitatud valikvastustega küsimuste numbrid, hageja vastuste tähed ja õigete vastuste tähed, avaldamata siiski nende küsimuste ja vastuste sisu. Sellest dokumendist tuleneb, et 30 valikvastustega küsimusest verbaalse ja matemaatilise mõtlemise kohta vastas hageja õigesti 16 küsimusele, samas kui 30 küsimusest Euroopa Liidu kohta vastas ta õigesti 23 küsimusele.
- 26 Otsusega, mille EPSO tegi 6. detsembril 2007 ja milles ta teatas, et on uuesti kontrollinud esiteks hageja toimikut tema eelvaliku testide automaatse menetlemise osas ja teiseks mõne küsimuse neutraliseerimise mõju tema tulemustele, lükkas EPSO kaebuse tagasi ja jättis oma 31. mai 2007. aasta otsuse jõusse. Neutraliseeritud küsimuste kohta märkis EPSO täpsemalt, et „nõuandekomitee”, kelle ülesanne oli kontrollida andmebaasi sisestatavate küsimuste kvaliteeti, neutraliseeris tõepoolest seitse küsimust, kuid hageja eelvaliku testid ei sisaldanud ühtegi neutraliseeritud küsimustest.

Poolte nõuded ja menetlus

- 27 Hageja palub Avaliku Teenistuse Kohtul:
- tühistada EPSO 31. mai 2007. aasta ja 6. detsembri 2007. aasta otsused ning kõik nendega seonduvad aktid;
  - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 28 Komisjon palub Avaliku Teenistuse Kohtul:
- jätta hagi ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 29 Euroopa andmekaitseinspektor esitas kirjaga, mis saabus Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 31. juulil 2008, taotluse menetlusse astumiseks hageja nõuete toetuseks. Poolte märkused selle taotluse kohta jõudsid Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse vastavalt 8. ja 12. septembril 2008.
- 30 Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koja esimees andis 20. novembri 2008. aasta määrusega andmekaitseinspektorile menetlusse astumise loa. Andmekaitseinspektori esitatud menetlusse astuja seisukohad saabusid Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 29. jaanuaril 2009. Mööndes kohe, et konkursi korraldamise ja kandidaatide konkursi järgmisesse faasi valimisega seotud otsused ei kuulu tema pädevusse, täpsustas andmekaitseinspektor nendes seisukohtades, et seetõttu tuleb tema menetlusse astumist mõista nii, et see puudutab vaid hageja nõuet saada juurdepääs teatavatele konkursidokumentidele, mille ta esitas seoses oma esimese väitega, mis käsitleb 31. mai 2007. aasta ja 6. detsembri 2007. aasta otsuste põhjenduse puudumist.
- 31 Komisjon ja hageja esitasid märkused menetlusse astuja seisukohtade osas 5. märtsi 2009. aasta kirjadega.

- 32 Paralleelselt Avaliku Teenistuse Kohtusse esitatud hagega esitas hageja 31. mail 2007 Esimese Astme Kohtusse hagi seoses keelduva vastusega, mis anti kordustaotlusele, mille ta esitas vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele artiklile 8. See kohtuasi on praegu menetluses ning on registreeritud numbriga T-374/07.
- 33 Kohtuasja parimates võimalikes tingimustes lahendamise ja menetluse kulu tagamiseks võttis Avaliku Teenistuse Kohus kodukorra artiklites 55 ja 56 sätestatud menetlust korraldavad meetmed. Sellega seoses paluti komisjonil Avaliku Teenistuse Kohtu kantselei 18. novembri ja 8. detsembri 2009. aasta kirjadega täpsustada, milline on käesoleva kohtuotsuse punktis 26 mainitud „nõuandekomitee” koosseis ja ülesanded.
- 34 Komisjon täitis Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 24. novembril 2009 ja 14. detsembril 2009 faksi teel saabunud kirjadega Avaliku Teenistuse Kohtu menetlust korraldavate meetmete raames esitatud palve.

Hagi ese

- 35 Hageja palub lisaks EPSO 31. mai 2007. aasta otsusele, millega talle teatati, et ta ei ole vaidlusaluse konkursi eelvaliku teste edukalt sooritanud, tühistada ka 6. detsembri 2007. aasta otsuse, millega lükati tagasi 31. mai 2007. aasta otsuse peale esitatud kaebus.
- 36 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tähendab ametlikult kaebuse otsese või kaudse tagasilükkamise peale esitatud ametniku hagi, et Avaliku Teenistuse Kohtus vaidlustatakse see isikut kahjustav meede, mille peale kaebus on esitatud (Euroopa Kohtu 17. jaanuari 1989. aasta otsus kohtuasjas 293/87: Vainker vs. parlament, EKL 1989, lk 23, punkt 8; Esimese Astme Kohtu 10. detsembri 1992. aasta otsus kohtuasjas T-33/91: Williams vs. kontrollikoda, EKL 1992, lk II-2499, punkt 23).
- 37 Tagasilükkamise otsusega, sõltumata sellest, kas see on kaudne või otsene, ja kui see on selge ja lihtne, nimelt vaid kinnitatakse toimingut või tegevusetust, mille peale kaebaja on kaebuse esitanud, ning see ei ole iseseisev vaidlustatav akt (Euroopa Kohtu 28. mai 1980. aasta otsus liidetud kohtuasjades 33/79 ja 75/79: Kuhner vs. komisjon, EKL 1980, lk 1677, punkt 9; Euroopa Kohtu 16. juuni 1988. aasta määrus kohtuasjas 371/87: Progoulis vs. komisjon, EKL 1988, lk 3081, punkt 17; Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-338/00 ja T-376/00: Morello vs. komisjon, EKL AT 2002, lk I-A-301 ja II-1457, punkt 34, ja 2. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas T-14/03: Di Marzio vs. komisjon, EKL AT 2004, lk I-A-43 ja II-167, punkt 54).
- 38 Isikut kahjustava meetmena ei saa kvalifitseerida pelgalt kinnitavat meedet, mis see on juhul, kui see ei sisalda ühtegi uut asjaolu võrreldes varasema isikut kahjutava meetmega ja mida sellega järelilikult ei asendata (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. detsembri 1980. aasta otsus kohtuasjas 23/80: Grasselli vs. komisjon, EKL 1980, lk 3709, punkt 18; Esimese Astme Kohtu 27. juuni 2000. aasta määrus kohtuasjas T-608/97: Plug vs. komisjon, EKL AT 2000, lk I-A-125 ja II-569, punkt 23; eespool mainitud kohtuotsus Di Marzio vs. komisjon, punkt 54).
- 39 Sellegipoolest on korduvalt otsustatud, et kaebust sõnaselgelt tagasilükkav otsus võib oma sisust tulenevalt mitte olla hageja poolt vaidlustatud meedet pelgalt kinnitav. Nii on juhul, kui kaebust tagasilükkava otsusega on hageja olukord uute õiguslike ja faktiliste asjaolude põhjal uuesti läbi vaadatud või kui see muudab või täiendab esialgset otsust. Niisugustel juhtudel on kaebuse tagasilükkamise otsus selline akt, mille üle teostab kohus kontrolli, võttes seda arvesse vaidlustatud akti õiguspärasuse hindamisel (Esimese Astme Kohtu 10. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-258/01: Eveillard vs. komisjon, EKL AT 2004, lk I-A-167 ja II-747, punkt 31, 7. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-375/02: Cavallaro vs. komisjon, EKL AT 2005, lk I-A-151 ja II-673, punktid 63–66; Avaliku Teenistuse Kohtu 9. septembri 2008. aasta otsus kohtuasjas F-18/08: Ritto vs. komisjon,

EKL AT 2008, lk I-A-1-281 ja II-A-1-1495, punkt 17) või käsitleb seda isegi isikut kahjustava meetmena, mis asendab viimati nimetatut (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsused Kuhner *vs.* komisjon, punkt 9; Morello *vs.* komisjon, punkt 35, ja Esimese Astme Kohtu 14. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-389/02: Sandini *vs.* Euroopa Kohus, EKL AT 2004, lk I-A-295 ja II-1339, punkt 49).

- 40 Käesoleval juhul on 6. detsembri 2007. aasta otsuses kinnitatud EPSO keeldumist hageja arvamisest vaidlusaluse konkursi eelvaliku testidel 110 parima tulemuse saavutanud kandidaadi hulka, vaieldes vastu hageja argumentidele ja põhjendades keeldumist. Nimelt kui 31. mai 2007. aasta otsuses on piirdutud sellega, et hagejale teatada tema ebaõnnestumisest vaidlusaluse konkursi eelvaliku testidel, siis 6. detsembri 2007. aasta otsus põhineb seevastu mitmel põhjendusel, mida ei ole esitatud 31. mai 2007. aasta otsuses. Lisaks sisaldab 6. detsembri 2007. aasta otsus uut asjaolu, mis puudutab teatavate küsimuste neutraliseerimist eelvaliku testide raames.
- 41 Neil asjaoludel ei ole 6. detsembri 2007. aasta otsus, mis täiendab 31. mai 2007. aasta otsust, seda otsust kinnitav akt ning seda tuleb arvesse võtta õiguspärasuse kontrollis, mida Avaliku Teenistuse Kohus teostab.
- 42 Seega tuleb hagi käsitada nii, et selle eesmärk on esitada Avaliku Teenistuse Kohtule nõue tühistada 31. mai 2007. aasta otsus sellisena, nagu seda on täiendatud 6. detsembri 2007. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsused”).

Vaidlustatud otsuste tühistamise nõue

- 43 Kõigepealt tuleb märkida, et kuigi 31. mai 2007. aasta otsuses on piirdutud sellega, et hagejale teatada tema ebaõnnestumisest vaidlusaluse konkursi eelvaliku testidel, tuleb selle otsuse tühistamise nõuet mõista nii, et sellega peetakse silmas otsust, millega hageja jäeti välja kõnealustel eelvaliku testidel 110 parima tulemuse saavutanud kandidaadi nimekirjast.
- 44 Vaidlustatud otsuste tühistamise nõuete toetuseks esitab hageja neli väidet, mis käsitlevad esiteks kõnealuste otsuste põhjenduste puudumist, teiseks seda, et EPSO-l puudub pädevus kõrvaldada kandidaate vaidlusaluse konkursi esialgses faasis, kolmandaks võrdsuse, objektiivsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete rikkumist ja neljandaks ilmseid hindamisvigu.
- 45 Kõigepealt tuleb uurida teist väidet.

Poolte argumendid

- 46 Hageja väidab, et EPSO-l puudus pädevus valida esialgse faasi eelvaliku testi teemasid, sest see valik puudutab eksami sisu ning kuulub konkursikomisjoni pädevusse. Nii võttis EPSO õigusvastaselt endale „eksamineerija” volitused, mis peaksid olema ainult konkursikomisjonil. Hageja leiab nimelt, et EPSO organisatsiooni ja tegevust käsitleva otsuse kohaselt on EPSO ainus ülesanne „organiseerida” konkursse ehk hinnata koos institutsioonidega töölevõtu vajadusi, avaldada konkursiteateid, tagada konkursi ladus toimumine, varustada tehnilise ja materiaalse infrastruktuuriga, kontrollida sobivate kandidaatide nimekirjade kasutamist ja koostada oma tegevuse kohta aastaaruandeid. Käesoleval juhul ületas EPSO aga hageja väitel oma selliselt määratletud pädevuse piire ja konkursikomisjon ei määranud teemasid ega osalenud üldse konkursi esialgses faasis, mis konkursikomisjonide koosseisu stabiilsust käsitlevat kohtupraktikat arvestades (Esimese Astme Kohtu 23. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas T-95/98: Gogos *vs.* komisjon, EKL AT 2000, lk I-A-51 ja II-219) on *a fortiori* selle kohtupraktika rikkumine. See, et konkursikomisjon ei osalenud konkursi kõnealuses faasis, on seda tõsisem, et vaidlusaluse konkursi esialgne faas on kõige raskem, arvestades eelkõige kõrvaldatavate kandidaatide arvu.

47 Komisjon on seisukohal, et esialgse faasi eelvaliku testid, mis eelnevad katsetele endile, on neist eraldiseisvad, ning konkursikomisjon osaleb vaid viimati mainitute korraldamisel. Asjaolu, et konkursikomisjon määrab kirjalike ja suuliste katsete raames kindlaks küsimused, ei tähenda, et EPSO ei saa kindlaks määrata küsimusi esialgse faasi eelvaliku testides. Seega ei ole õigustatud hageja väide, et konkursikomisjon ei määranud kindlaks küsimusi ning jättis vaidlusaluse konkursi esialgses faasis oma ülesanded täielikult täitmata, sest see faas hõlmab vaid eelvaliku teste. Hageja eksib samuti, kui osutab eespool viidatud kohtuotsusele *Gogos vs. komisjon*, sest käesoleva kohtuasja ja selle kohtuotsuse vahel puuduvad igasugused seosed nii sellest vaatenurgast, kas eelvaliku testide puhul oli olemas konkursikomisjon, kui ka konkursikomisjoni koosseisu osas. Komisjon märgib, et igal juhul on EPSO-l vastavalt kohtupraktikale lai kaalutusõigus konkursi korraldamise tingimuste ja korra kindlaksmääramisel. Nii otsustas Esimese Astme Kohus 26. oktoobri 2004. aasta otsuses kohtuasjas T-207/02: *Falcone vs. komisjon* (EKL AT 2004, lk I-A-305 ja II-1393, punktid 38–40; edaspidi „kohtuotsus Falcone”), et see, et korraldatakse kandidaatide eelvaliku esialgne faas ehk esialgne faas eesmärgiga lubada edasi vaid parimate tulemustega kandidaadid, kuulub EPSO kaalutusõiguse alla ning on kooskõlas personalieeskirjade III lisa artiklitega 4 ja 5 ning hea halduse põhimõttega. Nimetatud kohtuasjas oli eelvaliku katse edukas läbimine tegelikkuses kirjalikel ja suulisel katsetel osalemise eeltingimus. Käesolevas kohtuasjas on eelvaliku testid kirjalikele ja suulisele katsele lubamise eeltingimus. Kuigi kohtuotsuse Falcone puhul seisnes esialgse faasi katse eelvaliku eksamis, samas kui käesolevas kohtuasjas on tegemist eelvaliku testiga, jääb põhimõtte samaks.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

- 48 Kõigepealt tuleb märkida, et personalieeskirjades on eriliselt tähtsustatud ametnike töölevõtmist, kehtestades eelkõige nõude, et nad oleksid võimalikult võimekad, tulemuslikud ja sõltumatud, nagu on sätestatud artiklis 27. Kuigi Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 12 lõike 1 kohaselt kehtib sama nõue ajutiste teenistujate töölevõtmisel, tuleb siiski tõdeda, et kõnealused omadused on eriliselt tähtsad ametnike puhul, kuna esiteks täidavad nad olulise osa Euroopa Liidu ülesannetest ja teiseks seovad nad end kogu karjääriks Euroopa Liidu teenistusega.
- 49 Saavutamaks personalieeskirjade artiklis 27 seatud eesmärgi, määras personalieeskirjade seadusandja artiklis 28 kuus möödapääsmatut tingimust, mida isik peab täitma, et ta saaks ametnikuks nimetada, seejärel nägi esiteks artiklis 29 ette, et ametnikud võetakse üldjuhul tööle konkursi alusel ja artiklis 30, et ametisse nimetav asutus või ametiisik (edaspidi „ametisse nimetav asutus”) nimetab iga konkursi puhuks ametisse konkursikomisjoni, kes koostab sobivate kandidaatide nimekirja, ning teiseks kehtestas personalieeskirjade III lisas üksikasjalikud konkursimenetluse eeskirjad.
- 50 Personalieeskirjade III lisast tuleneb eelkõige, et konkursimenetluse eeskirjad tuginevad ametisse nimetava asutuse ja konkursikomisjoni pädevuse jagamise põhimõttele. See personalieeskirjadel põhinev kahevalitsus, mis on haldusvõimu enesepiirangu väljendus, viitab samal ajal personalieeskirjade seadusandja tahtele mitte jätta liidu personali valikumenetluse läbipaistvuse säilitamise huvides tundlikku personalivaliku ülesannet üksnes administratsioonile, vaid näha ette, et selles osaleb konkursikomisjoni kaudu (milles administratsioon on samuti esindatud) ka administratsiooni hierarhia väliseid isikuid ja eelkõige personali esindajaid.
- 51 Pädevuse jagamise raames on ametisse nimetava asutuse ülesanne vastavalt personalieeskirjade III lisa artikli 1 esimesele lõigule ja selle lisa artiklile 4 esiteks koostada konkursiteade pärast nõupidamist ühiskomiteega, ja teiseks koostada nimekiri kandidaatidest, kes vastavad personalieeskirjade artiklis 28 sätestatud esimesele kolmele tingimusele ametnikuna ametisse nimetamiseks.

- 52 Kui ametisse nimetav asutus on selle nimekirja saatnud konkursikomisjoni esimehele, tuleb järgmiseks konkursikomisjonil endal vastavalt personalieeskirjade III lisa artiklis 5 sätestatule esiteks koostada nimekiri kandidaatidest, kes vastavad konkursiteates sätestatud nõuetele, teiseks viia läbi katsed ja kolmandaks koostada nimekiri sobivatest kandidaatidest ning edastada see ametisse nimetavale asutusele.
- 53 Arvestades konkursikomisjonile antud olulist osa, nägi seadusandja ette teatavad tagatised nii komisjoni moodustamise, koosseisu kui ka toimimise osas.
- 54 Nii on konkursikomisjoni moodustamise ja koosseisu osas personalieeskirjade artiklis 30 ja personalieeskirjade III lisa artiklis 3 esiteks ette nähtud, et ametisse nimetav asutus nimetab iga konkursi puhuks ametisse konkursikomisjoni, teiseks, et peale konkursikomisjoni esimehe nimetavad ametisse nimetav asutus ja personalikomitee kumbki ühepalju liikmeid, kolmandaks, et konkursikomisjoni ametnike seast valitud liikmete tegevusüksus ja palgaaste peavad olema vähemalt samad, mis täidetava ametikoha oma, ja neljandaks, et kui konkursikomisjoni kuulub üle nelja liikme, koosneb see vähemalt kahest mõlemast soost liikmest.
- 55 Mis puutub konkursikomisjoni toimimisse, siis kui välja arvata liidu õiguse üldpõhimõtetest tulenev kohustus järgida näiteks kandidaatide võrdse kohtlemise põhimõtet ning objektiivsuse põhimõtet nende hindamisel või konkursikomisjoni koosseisu stabiilsuse põhimõtet (vt eespool viidatud kohtuotsus *Gogos vs. komisjon*, ja Esimese Astme Kohtu 5. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-336/02: *Christensen vs. komisjon*, EKL AT 2005, lk I-A-75 ja II-341, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika), on personalieeskirjade III lisa artiklis 6 sõnaselgelt ette nähtud konkursikomisjoni menetluse konfidentsiaalsus, seda just eesmärgiga tagada konkursikomisjoni sõltumatus ja menetluse objektiivsus, kaitstes konkursikomisjoni igasuguse välise sekkumise ja surve eest, mis võib pärineda administratsioonilt, asjaomastelt kandidaatidelt või kolmandatelt isikutelt (*Euroopa Kohtu 28. veebruari 1980. aasta otsus kohtuasjas 89/79: Bonu vs. nõukogu*, EKL 1980, lk 553, punkt 5).
- 56 Pädevuse jagamist ametisse nimetava asutuse ja konkursikomisjoni vahel, nagu seda on kirjeldatud eelmistes punktides, ei mõjutanud see, et 2002. aastal asutati EPSO, mille asutamiskirja artiklis 2 on sõnaselgelt ette nähtud, et EPSO täidab ametisse nimetava asutuse personalivaliku volitusi konkursi osas. Samuti tuleneb personalieeskirjade III lisa artiklist 7, et ametnike töölevõtmise konkursside toimumise suhtes on EPSO ülesanded põhiliselt korralduslikud. Seda tõdemust ei sea kahtluse alla EPSO asutamist, korraldust ja toimimist käsitlevates otsustes sisalduvad erisätted, kuigi nendes otsustes on mõnikord kasutatud väljendeid, mis võivad eksitada, näiteks, et EPSO „koostab konkursi [edukalt] läbinud kandidaatide nimekirjad”, mis annab mõista, et EPSO on pädev otsustama, keda nimekirja kanda), sest kõnealused otsused on igal juhul hierarhias madalamal kui personalieeskirjade sätted.
- 57 Igal juhul ei kuulu konkursi raames esitatavate küsimuste teemade valik ega ka hindamine EPSO pädevusse. Sellele järeldusele tuleb jõuda eelmises punktis kirjeldatu põhjal, mida kinnitab ka see, et personalieeskirjade III lisa artiklis 7 ei leidu ühtegi viidet EPSO ülesannetele ametnike töölevõtmise konkursside „katsete sisu” kindlaksmääramise või määratlemise osas, kusjuures samas artikli 7 lõike 2 punktis c on seevastu EPSO-le sõnaselgelt antud niisugused ülesanded läbivaatuste osas või artiklis 4 ajutiste teenistujate või lepingulistele töötajatele osas.
- 58 Kokkuvõttes tuleb tõdeda, et kuigi EPSO-le usaldatud ülesanded on niisugused, mille tõttu see organ on oluline osaline liidu personalivaliku poliitika kindlaksmääramisel ja elluviimisel, siis mis puutub seevastu ametnike töölevõtmise konkursi toimumisse, olenemata sellest, et EPSO on küll tähtis niivõrd, kui ta abistab konkursikomisjoni, jääb ta igal juhul täiendavaks võrreldes konkursikomisjoniga, mida ei saa EPSO-ga asendada.

- 59 Käesoleval juhul kaebab hageja selle üle, et ta kõrvaldati vaidlusaluselt konkursilt pärast ebaõnnestumist eelvaliku testides, mille teemasid ei valinud vaidlusaluse konkursi komisjon, vaid EPSO, kellel puudub pädevus seda teemavalikut teha. Komisjon vaidleb vastu, väites sisuliselt, et personalieeskirjade sätteid, mis puudutavad konkursikomisjoni volitusi ja selle jaoks kehtestatud tagatisi, ei ole kohaldatavad kõnealuste testide suhtes, mis ei kuulu konkursi kui sellise alla, vaid on osa selle konkursi esialgsest faasist, mille eesmärk on välja valida kõnealusele konkursile lubatavad isikud.
- 60 Komisjoni seisukohaga ei saa nõustuda.
- 61 Nimelt tuleneb kohtuasja toimiku dokumentidest, et kahe valikuvõimaluse peale kokku 1772 kandidaadist, kes olid reserveerinud kuupäeva vaidlusaluse konkursi eelvaliku testide tegemiseks, oli konkursiteate B osa kohaselt võimalik paluda vaid 140 kandidaadil esitada täielik avaldus konkursi teise faasi jõudmiseks. Kuid menetlus, mille tulemusel kõrvaldatakse üle 90% kandidaatidest mitte vormilistel põhjustel, vaid seetõttu, et nad ei vastanud testidel piisavalt hästi, on osa konkursi põhiolemusest.
- 62 See, et eelvaliku testidel on „konkursi” olemus, on seda ilmsem, et käesoleval juhul ei piisanud vastavalt konkursiteate B osale kõnealustel testidel keskmise tulemuse saamisest, vaid teise faasi jõudmiseks pidi 1. valikuvõimaluse puhul (mille kasuks hageja otsustas) jõudma nende 110 kandidaadi sekka, kes saavutasid eelvaliku testides kõige paremad tulemused. Niisugune esialgse faasi testide võrdlev laad on omane konkursi mõistele kui sellisele, nagu näitab Esimese Astme Kohtu 2. mai 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-167/99 ja T-174/99: *Giulietti jt vs. komisjon* (EKL AT 2001, lk I-A-93 ja II-441, punkt 81), järgides seda, kuidas Euroopa Kohus oli otsustanud 4. juuli 1996. aasta otsuses kohtuasjas C-254/95 P: *parlament vs. Innamorati* (EKL 1996, lk I-3423, punkt 28).
- 63 Kuigi vastab tõele, et eelvaliku teste parandas arvuti ja sellest tulenevalt põhineb see automatiseeritud menetlusel ilma subjektiivse hindamise võimaluseta, nagu komisjon märgib, siis sellegipoolest oli selle automatiseeritud menetluse kohta vaja teha sisulisi otsuseid, kuna käesoleva kohtuotsuse punktis 26 mainitud „nõuandekomitee” määras esiteks eelvaliku testides esitatud valikvastustega küsimuste raskusastme ja teiseks neutraliseeris mõned küsimused, nagu on märgitud punktis 26. Need aga on ilmselgelt ülesanded, mida tavaliselt täidab konkursikomisjon.
- 64 Seoses komisjoni viidatud kohtuotsusega Falcone tuleb märkida, et see ei ole asjakohane. Nimelt tunnustas kohus osutatud kohtuotsuses sisuliselt vaid ametisse nimetava asutuse või ametiisiku kaalutusõigust algatada konkursi, mis koosneb kahest eraldiseisvast faasist ehk esimesest valikvastustega küsimusi hõlmava eelvaliku faasist ja teisest faasist ehk konkursist selle otseses mõttes, mille eeltingimuseks on esimese faasi edukas läbimine ja kuhu pääses vaid piiratud arv kandidaate, nagu käesoleval juhul. Käesolevas kohtuotsuses arendatud arutluskäik aga ei sea kuidagi kahtluse alla ametisse nimetava asutuse või ametiisiku sellist kaalutusõigust. Siin on küsimus selles, kas sellist konkursi esimest faasi, mis on kõne all kohtuotsuses Falcone või käesolevas kohtuasjas, võib ette valmistada ja läbi viia EPSO üksi, ilma et konkursikomisjon mistahes viisil osaleks. Seda küsimust ei ole osutatud kohtuotsuses kordagi puudutatud, ning lisaks tuleb meenutada, et kohtuasjas, milles see kohtuotsus tehti, oli konkursikomisjon jälginud ja järelevalvet teostanud kõigi konkursi katsete toimumise üle, kaasa arvatud esimese faasi katsed. Samuti tuleb lisada, et enne EPSO asutamist kehtinud korra kohaselt vastutas käesoleva kohtuasja eelvaliku testidele analoogse eelvaliku eksami toimumise eest üksnes konkursikomisjon, nagu komisjon kohtuistungil möönis.
- 65 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et hageja jäeti konkursi toimingute teisest faasist välja sellise menetluse tagajärjel, mida korraldas asutus, millel ei olnud selleks pädevust, ning sama asutuse tehtud otsuse alusel. Järelikult tuleb kõnealune otsus tühistada.

- 66 See ei oleks nii vaid juhul, kui EPSO-t või käesoleva kohtuotsuse punktis 26 mainitud „nõuandekomiteed” saaks pidada „konkursikomisjonideks” personalieeskirjade tähenduses. See aga ei ole käesoleval juhul ilmselgelt nii.
- 67 Nimelt nagu komisjon ise kostja vastuse punktis 4 möönis, on vaidlusaluse konkursi puhul olemas konkursikomisjon, mille liikmete nimed avaldati 15 päeva enne kirjalikku katset. Komisjon märkis ka, et sellegipoolest osales see konkursikomisjon alles teises konkursifaasis, kuna EPSO korraldas ja teostas järelevalvet eelvaliku testide üle, „milles konkursikomisjonil puudus igasugune roll”.
- 68 Lisaks sellele takistavad nii EPSO-le usaldatud (põhiliselt institutsioonide nõustamise ja abistamise) ülesannete arvukus kui ka EPSO koosseis (eranditult institutsioonide määratud liikmetest koosnev nõukogu, kus on lisaks kolm personali esindajat, kellel on üksnes vaateja staatus) igasugust katset pidada EPSO-t sarnaseks konkursikomisjoniga, mille koosseis põhineb ühise esindatuse eeskirjadel ja mis on koostatud iga konkursi jaoks ning millel on konkreetne eesmärk viia asjaomane konkurss lõpuni.
- 69 Viimaks tuleb märkida, et komisjon mitte ainult ei ole kunagi väitnud, et EPSO ja käesoleva kohtuotsuse punktis 26 mainitud „nõuandekomitee” täidavad konkursikomisjoni ülesandeid või et need sarnanevad sellele, vaid vastupidi, ta eitab seda „nõuandekomitee” osas sõnaselgelt 24. novembri 2009. aasta kirjas käesoleva kohtuotsuse punktis 33 mainitud menetlust korraldavatele meetmetele vastates.
- 70 Sellest tuleneb, et kuni personalieeskirju ei ole selliselt muudetud, et EPSO-le antaks sõnaselgelt ülesanded, mis on siiani olnud konkursikomisjoni täita, puudub EPSO-l pädevus niisugusteks ülesanneteks, ja eelkõige ülesanneteks, mis on ametnike töölevõtmise puhul seotud katsete sisu kindlaksmääramisega ja nende parandamisega, kaasa arvatud valikvastustega küsimustega testid, mille eesmärk on hinnata verbaalse ja matemaatilise mõtlemise oskust ja/või üldteadmisi ning Euroopa Liidu alaseid teadmisi, kuigi neid teste esitletakse kui teste, mille kaudu kandidaadid saavad „õiguse osaleda” konkursi kirjalikel ja suulisel katsel. See on nii seda enam, kui nagu käesoleval juhul on konkursi kirjalikele katsetele lubatud kandidaatide arv moodustab vaid protsentuaalselt väga väikese osa esialgse faasi kandidaatidest.
- 71 Lisaks sellele, kuigi vastab tõele, et liidu laienemisega ja kandidaatide arvu kasvamisega ametnike töölevõtmise konkurssidel on konkursikomisjoni töökoormus tuntavalt suurenenud, ei muuda see siiski asjaolu, et see lisakoormus, mille tooks konkursikomisjoni jaoks kaasa esialgse etapi eelvaliku testide jälgimine ja järelevalve – isegi kui lõpuks saaks selles testis osaleda vähem kandidaate – moodustaks vaid väikese osa võrreldes töökoormusega, mida tingivad kirjalikud ja suulised katsed.
- 72 Kõike eeltoodut arvesse võttes tuleb vaidlustatud otsused tühistada.

Kõigi seonduvate aktide tühistamise nõude vastuvõetavus

- 73 Kõnealune nõue tuleb jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna selles piirduakse ebamäärase viitamise niisugustele EPSO otsustele, mida ei ole võimalik kindlaks määrata (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 24. märtsi 1993. aasta määrus kohtuasjas T-72/92: Benzler vs. komisjon, EKL 1993, lk II-347, punktid 16, 18 ja 19). Komisjonil tuleb sellegipoolest teha järeldused vaidlustatud otsuste tühistamisest Avaliku Teenistuse Kohtu poolt ja tühistada kõik nendega seonduvad aktid niivõrd, kui see on nõutav EÜ artikli 233 alusel.

Kohtukulud

- 74 Kodukorra artikli 87 lõike 1 alusel ja ilma et see piiraks kodukorra II jaotise 8. peatüki teiste sätete kohaldamist, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sama artikli lõike 2 kohaselt võib juhul, kui õiglus seda nõuab, Avaliku Teenistuse Kohus otsustada, et kaotaja pool kannab vaid osa kohtukuludest või et ta ei kanna neid üldse. Kodukorra artikli 89 lõike 4 alusel kannab menetlusse astuja ise oma kohtukulud.
- 75 Käesoleva kohtuotsuse põhjendustest tuleneb, et kohtuvaidluse on kaotanud komisjon. Lisaks palus hageja oma nõuetes sõnaselgelt, et kohtukulud mõistetaks välja komisjonilt. Kuna käesoleva kohtuasja asjaolude puhul ei ole õigustatud kohaldada kodukorra artikli 87 lõiget 2, tuleb põhikohtuasja kohtukulud välja mõista komisjonilt. Seoses andmekaitseinspektoriga, kes astus menetlusse, tuleb otsustada, et tema kohtukulud jäävad tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (esimene koda),

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti 31. mai 2007. aasta ja 6. detsembri 2007. aasta otsused, millega jäeti D. Pachtitis välja avaliku konkursi EPSO/AD/77/06 eelvaliku testil 110 parima tulemuse saavutanud kandidaadi nimekirjast.**
- 2. Mõista D. Pachtitise kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**
- 3. Menetlusse astuja Euroopa andmekaitseinspektor kannab ise oma kohtukulud.**

Gervasoni

Tagaras

Kreppel

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juunil 2010 Luxembourgis.

Kohtusekretär
W. Hakenberg

Teise koja esimees
H. Tagaras